

Legeerklæringsskjema - med veiledning
Parkeringsløyve (HC-kort) for forflytningshemma

Følgjande spørsmål må svarast ut (bruk blokkbokstaver): ALLE FELT MÅ FYLLES UT!	
Fornamn og etternamn på søker	
Adresse	
Fødsesnummer	
Gi ei utfyllande skildring av pasienten si forflytningshemming (på norsk). Bruk eige ark om nødvendig.	
Bruker pasienten hjelpemiddel: (Kryss av ved bruk)	☐ Rullestol ☐ Krykker ☐ Stokk ☐ Rullator ☐ Stavar Anna, skildring av eventuelt annet hjelpemiddel:

Pasientens gangdistanse i antall meter: (Uten belastning i form av bæring/motbakke etc.)	-utan hjelpemiddel:	-med hjelpemiddel:	Gjeld gangdistansen for: ☐ Hele året ☐ Vinterhalvåret

Korleis er gangdistansen vurdert (eks. gangtest/observasjon):	
Prognose mht. pasienten sine forflytningsvanskar:	
Andre forhold av betydning (t.d. behov for tilsyn):	
Stad, Dato:	Legen sitt stempel (namn, adresse og telefonnummer)
Legen si underskrift:	

Legeerklæringa skal sendast inn til kommunen saman med søknaden om parkeringsløyve (HC-kort).

Veiledning - legeerklæring ved søknad om parkeringstillatelse for forflytningshemmede

Innledning

Denne veiledningen er utarbeidet som støtte for lege der det skal utformes legeerklæring til søknad om parkeringstillatelse for forflytningshemmede.

Vilkår for tildeling av parkeringstillatelse

For at søker skal få innvilget parkeringstillatelse for forflytningshemmede, må to grunnvilkår være oppfylt:

1. Søkeren må være forflytningshemmet (ikke kunne gå eller ha problemer med å bevege seg over noen lengde)
2. Søkeren må ha et særskilt behov for parkeringslette

Det er legen som skal vurdere vilkår nr. 1. Kommunen vurderer vilkår nr. 2.

Vilkårene er kumulative, det vil si at begge må være oppfylt for at tillatelse innvilges. Legens vurdering overprøves ikke av kommunen, men kommunen kan innhente en supplerende medisinsk vurdering dersom kommunen anser det nødvendig. Kommunen kan også legge vekt på endrede forhold fra søknadstidspunktet til behandlingstidspunktet.

Kommunen vurderer om søkeren vil kunne oppnå parkeringslettelser på de konkrete stedene søkeren oppgir, i sammenheng med den beskrevne forflytningsevnen. Kommunen foretar altså alltid en vurdering av de to vilkårene sett i sammenheng.

Dersom pasienten søker om parkeringstillatelse som fører, skal legen kun beskrive pasientens forflytningsevne og gi tilhørende informasjon. Dersom pasienten skal søke som passasjer, må i tillegg til et tredje vilkår være oppfylt:

3. Søkeren må ha behov for regelmessig hjelp av fører utenfor motorvognen

Dette vilkåret skal også vurderes av legen når pasienten søker som passasjer. Kommunen overprøver heller ikke denne vurderingen, men kan også her innhente en supplerende medisinsk vurdering.

Legeerklæringens innhold og funksjon

Legen skal beskrive pasientens forflytningsutfordringer. Diagnose nevnes i legeerklæringen, men diagnosen i seg selv er ingen tilstrekkelig beskrivelse

av forflytningsutfordringene, med mindre disse er helt åpenbare, som f.eks. søkere som sitter permanent i rullestol eller lignende.

Dersom diagnosen ikke er knyttet til pasientens bevegelsesapparat må det beskrives nøye hvordan og i hvilken grad den aktuelle diagnosen påvirker pasientens forflytningsevne. Beskrivelsen må gis på en slik måte at ikke-medisinsk personell kan forstå den.

Legen skal foreta en selvstendig vurdering og observasjon av pasientens forflytningsevne. Legen skal naturligvis ha en dialog med pasienten om forflytningsevnen, men det er viktig at man ikke bare gjengir pasientens opplevelse av sin egen forflytningsevne. Det er legens vurdering av forflytningsevnen som må legges til grunn.

Dersom pasienten har noen gode og noen dårlige dager hva gjelder forflytningsevnen, slik at gangevnen varierer mye, er det viktig at legen forsøker å anslå hvor stor andel av dagene som normalt er gode og dårlige. Dersom pasientens forflytningsevne varierer på denne måten, bør legen angi lengdemeter på henholdsvis både de gode og dårlige dagene. (Eksempelvis: Pasienten kan gå opptil 300 meter sammenhengende på gode dager, og maks 50 meter sammenhengende på dårlige dager. Dårlige dager kan forekomme minst tre ganger ukentlig).

Det skal videre krysses av for om pasienten benytter hjelpemidler. Herunder skal man også krysse av for hvor ofte de benyttes og beskrive hvordan forflytningsevnen er ved bruk av disse. Dersom pasienten ikke benytter hjelpemidler, må det beskrives om søkeren ville ha hatt nytte av hjelpemidler og hvordan forflytningsevnen ville vært ved slik bruk. Alternativt må legen beskrive hvorfor pasienten ikke vil ha nytte av hjelpemidler.

Som tidligere nevnt skal legeerklæringen være grunnlaget for å etterse at vilkår nummer 1 (og vilkår nummer 3 dersom man søker som passasjer) er oppfylt. Idet det er et ytterligere vilkår som må være oppfylt, er det for øvrig ingen automatikk i at pasienten tildeles parkeringstillatelse selv om dette ene vilkåret er oppfylt. Det er derfor viktig at legen informerer pasienten om at det er kommunen som skal vurdere vilkåret som er knyttet til søkerens behov for parkeringslette, og ikke legen. Pasienten oppgir selv informasjon som danner grunnlaget for denne avgjørelsen i søknadsskjemaet til kommunen.

Særlig om pasient som søker parkeringstillatelse som fører

Dersom pasienten søker som fører må legen vurdere om pasienten fortsatt oppfyller vilkårene for å ha førerkort.

Søkeren må fremlegge kopi av gyldig førerkort til kommunen ved søknad om parkeringstillatelse.

Særlig om pasient som søker parkeringstillatelse som passasjer

Dersom pasienten søker som passasjer må legen vurdere om pasienten kan vente på bestemmelsesstedet mens fører av motorvognen parkerer denne på en lovlig parkeringsplass.

Det skal vurderes om vedkommende trenger «regelmessig hjelp av fører utenfor motorvognen». Med «regelmessig hjelp» menes tilnærmet konstant behov for tilsyn, hvilket innebærer at pasienten eksempelvis ikke kan etterlates alene mens fører parkerer kjøretøyet på en ordinær/lovlig parkeringsplass. Eksempler på slikt tilsynsbehov kan være ved kognitiv svikt, psykisk utviklingshemming, demens, afasi eller annen svekkelse av sansene, og også andre sykdommer der man uten forvarsel kan få et alvorlig illebefinnende. Barn inntil en viss alder anses også å trenge slikt tilsyn.

Det at passasjeren trenger hjelp til å gå ut av bilen og må bli fulgt inn til bestemmelsesstedet (typisk «levende støtte») er i seg selv ikke nok til at dette vilkåret vil være oppfylt. I slike tilfeller vil den såkalte av- og påstigningsmetoden kunne benyttes. Regelen følger av trafikkreglene § 1 bokstav k, hvor det er fastsatt at kortest mulig stans for av- og påstigning ikke regnes for parkering. Det er under samme regel tillatt for en fører å følge noen som trenger hjelp inn til bestemmelsesstedet, uten at dette anses som en parkering i strid med eventuell reguleringen. På denne bakgrunn er det derfor ikke tilstrekkelig at legen kun beskriver et behov for hjelp til og fra bestemmelsesstedet. Legen må vurdere pasientens generelle behov for regelmessig hjelp av fører og om pasienten kan vente alene mens motorvognen blir parkert.

Kontakt med kommunen

Søkeren blir bedt om å krysse av for om kommunen kan kontakte legen for nærmere informasjon om forhold knyttet til parkeringstillatelsen.

Dersom søkeren har tillatt dette kan kommunen ta kontakt for å få nærmere utdyping av forflytningsutfordringene eller behovet for regelmessig hjelp. Kommunen kan også be om forklaring av begreper man trenger nærmere forklaring på også videre. Kontakt kan videre være aktuelt i forbindelse med vurderingen av om det er nødvendig å innhente en supplerende medisinsk vurdering.